అభాగిని

సహదేవ సూర్యప్రకాశరావు గారు

౧

పరిమళ అయి నింటిలో పుట్టిన బాలిక. వకుళా సరళ లిరువురు పరిమళకు అక్కలు. వారిలో ఒకరికొకరికున్న ప్రేమానురాగాలు చెప్పటము కంటే ఊహించుకుంటే నేమంచిది. వారి ముప్వురియెడల సౌభ్రాత్రము మూర్తీభవించి ఉంది. వారు ఏకగర్భవాసులయినా ఆకృతిలోమాత్రం ఏమాత్రము పోలిక లేదు. అలాగ చెప్పడమువల్ల ఒకరికంటెఒకరు సుందరముగా ఉన్నారని కాని అందవికారముగా ఉన్నారని కాని ఊహించవద్దు. ముప్వురు మోహన మనోజ్ఞమూర్తులే! ముప్వురు నవ నవోన్మేషయౌవన ప్రగల్భలే! ముప్వురు విద్యాధికలే!

వారి ముగ్గురికి ఒక్కొక్క సంవత్సరం తేడా వయస్సులో. పూలగుత్తుల్లోఉండే పూలన్నీ ఒక్కమోస్తరుగానే ఉంటవా? అలాగ ఉండకపోవటమువల్ల వాసనలో గాని మెత్తదనములోగాని అందములోగాని కొంచెమైనా తేడా ఉంటుందా? పరిమళే కడగొట్టు బాలిక.

వీరికి బుద్ధితెలిసి జ్ఞానమువచ్చినప్పటినుండీ వీరు చాలా అన్యోన్యంగా ఉన్నారు. ఇరుగు పొరుగువారిచేత ఇంతటి మంచిపిల్లలు లేరని పించుకున్నారు. పాఠశాలల్లోకూడా మొదటి తరగతుల్లో పరీక్షలందుచూ మంచి మం బహుమతులు పుచ్చుకున్నారు.

ముప్వురికి ఊహ తెలిశాకే ఒకరి తరువాత ఒకరికి వివాహాలయినవి. కాలక్రమంగా యౌవనం పొడసూపినది ముప్వురికిని.

ప్రప్రథమం వకుళ అత్తవారింటి కివెళ్ళింది. వీరి ప్రేమలతను ఎవ్వరో తెలియకుండా తెగకోసి నట్లయినది. ఒడ్లు ఒరసుకొని ప్రవహించే వీరి రసవాహినీ గర్భంలో ఎవరో చేయిపెట్టి కలచి నట్లయినది.

అత్తవారింటికి వెళ్ళేటప్పుడు చిట్టి చెల్లెళ్లిద్దర్ని బిగ్గకౌగిలించుకున్నది వకుళ. కనుగొలకులనుండిబాష్పవార్తికాలువకుళకోమల కపోలభాగాలపై నుండి క్రిందికి జాలువారినవి ఆమె నిట్టూర్పులు వేసవిగాడ్పులయ్యాయి. వదనం చూస్తే వ్యక్తమవుతుంది ఎంత ఆరాటము ఎంత ఆవేదన అనుభవిస్తున్నదో వకుళ హృదయం. గాలికి ఊగులాడే తమలపాకు తీగలాగు ఆమె దేహం అంతా వణికింది ఒకసారి.

చెల్లెళ్లతో మాత్రం ఒక్కమాటైన ఆడలేదు. సరళా పరిమళ లిరువురు అనిమేషాంగనలయూరు అక్కగారి బండి కనుచూపు దాటేవరకు. బండీ కనుమరగింది. నిలువబడిన

చోటనే కుప్పగా నేలకూలిపోయారు ఇరువురు. అప్పటినుంచి పరిమళాసరళల హృదయాల్లో విషాదచ్ఛాయ లావరించాయి.

౨

ఆశకు వలెనే కాలానికీ రెక్కలున్నవి. అందులో కాలాని కొక్క మహత్తరమైన శక్తి ఉన్నది. సుఖాల్ని దుఃఖాల క్రింద దుఃఖాల్ని సుఖాల క్రిందమారుస్తుంది. శరీరముమీద ఉండే గాయాల్ని ఎట్లు మాన్పుతుందో అట్లే హృదయంలో ఉండే గాయాల్నికూడా మాన్పుతుంది. సరళకూడా అత్తవారింటికి వెళ్లింది పరిమళను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టి. అత్తవారిళ్లకువెళ్లిన కొన్నిదినాల్లోనే పరిమళపై ఉన్న అనురాగ లతికను త్రెంపుకో కలిగినారు వకుళాసరళలు. చాలా కాలాన్నించి పాదుకొని పెరిగి పూవులుపూసి వాసనను అన్నిదిక్కులకు వ్యాపింపజేసిన ప్రేమలతికను ఒక్కసారిగా నేలమట్టము చేయటం కష్టముగదా! పరిమళపై ఉన్న అనురాగాన్ని కొంచెమయినా మరచి పోవటానికి కారణము లేకపోలేదు. ప్రేమవాహినిచేత వారి హృదయాల్లో ఉండే దుఃఖ పంకాన్ని తుడిచివేయ గలిగే ప్రణయ మూర్తులువారివద్దఉన్నారు. పరిమళో ఏకాకి.

ప్రాణసమానలగు తన ఇరువురి అక్కల వియోగాన్ని భరించలేక పోయినది పరిమళ. ఆమె హృదయములో నుంచి పొంగి పొరలి వచ్చే దుఃఖప్రవాహాన్ని అరికట్టలేక పోయినది. పాపము పరిమళ కృశిస్తున్నది రోజురోజుకి.

పరిమళ అన్నం తినడం మానివేసినది. మానివేయుటమంటేఆకలివేయక్కాదు. నోటికి రుచింపకే! నిద్రకూడాసరిగాపోయి ఎరగదు పరిమళ. ఎపుడో నిద్రపోతుంది. ఆ నిద్రైనా గాఢనిద్ర కాదు. ఆకలతనిదురలో కలవరింపులూ, కలలూను. వారుమువ్వురు కలసి మాట్లాడుకునేమాటలు వారిపేర్లుపలికేది కలవరింపుల్లో. కలలు అక్కలతో ఆడుకున్నట్టూ, పువ్వులుకోసి తలలో ముడుచుకొన్నట్టూ, క్రొత్తరకాలచెట్లు పాత్తున్నట్టూ, నీళ్లుతోడి చెట్లకి పోస్తున్నట్టూ, పాడుకుంటున్నట్టూ; చదువుకొంటున్నట్టూను. ఒక్కొక్కప్పుడునిద్రలో కెవ్వుమని కేకవేసేదికూడాను. పాపము! తలిదండ్రు లెంత ఆదరిస్తున్నా ఆఆదరణ మాత్రం పరిమళ హృదయాకాశాన్ని అలుముకొని ఉన్న దుఃఖ మేఘాల్ని చెదరగొట్టలేకపోయినది.

“ ఈదుఃఖం శాశ్వతంగా ఉండదు. త్వరగా కార్యంచేసి అత్తవారింటికి పంపిస్తే పరిమళ దుఃఖమంతా మరచిపోతుంది” అని తలిదండ్రులు ధైర్యంతో ఉన్నారు. ఎవరు కష్టాల్లో మునిగి తేలుతూఉంటారో వాళ్లకే కష్టాలు దొంతర దొంతర్లగా వస్తవి. సుఖాలువచ్చినా అలాగే వస్తవి.

ఒకరోజున పరిమళ చిలుక పంజరందగ్గర కూర్చుని చిలుకకు మాటలు చెపుతూ అదిపలికే మాటలువింటూ హృదయంలో ఉండే దుఃఖాన్ని మరచిపోయి ఆనందిస్తున్న సమయంలో తపాలవాడు వచ్చి తంతివార్త ఒక

టిచ్చి కౌగిలింతమీద పరిమళ చేత సంతకం చేయించుకొని వెళ్లిపోయినాడు.

పరిమళ తంతివార్త పట్టుకొని తల్లి వద్దకు వెళ్లి "అమ్మా నాన్నగారికి తంతివార్త వచ్చింది ఇదిగో!"

"ఎక్కడనుంచి?"

"తెలియదు నాకు."

"మీనాన్నగారింట్లో లేనట్టున్నారే."

"చాలా సేపయింది బజారుకి వెళ్లి. ఈపాటికి వస్తుంటారు."

"ఎప్పుడువస్తారో! ఎక్కడనుంచివచ్చిందో తెలిసికోవాలని నాకు చాలా ఆదుర్దాగా ఉన్నది. నీవుచదవగలవుకదూ, చదువు!"

"ఒకరికి వచ్చిన ఉత్తరాలు ఒకరు చదవకూడదు. నాన్నగారేమంటారో"

"ఫరవాలేదు. నాన్నగారేమంటారు?"

పరిమళ తంతి విప్పి ఇలాగ చదివింది.

"మాఅబ్బాయి ముకుందరావు స్వర్గస్థుడయినాడు." అని చదివి తంతివార్త అక్కడ పారవేసి "అమ్మా" అని కేకతో తల్లి ఒడిలో పడిపోయింది. తల్లీకూతుళ్ల హాహాకారాలతో ఇల్లంతా ప్రతిధ్వనించి పోయినది. ఎక్కడపని అక్కడ విడిచిపెట్టి గుండెలు చేతితో పట్టుకొని వారిదగ్గరకు పరుగెత్తుకొని వచ్చారు పరిచారకులంతా. కొంత సేపటికి పరిమళ తండ్రి వచ్చినాడు. సంగతి విన్నాడు. "హా! పరిమళ శాశ్వతవైధవ్య మనుభవించ వలసినదేనా? ఉన్న దుఃఖముతో పాటు ఈకొత్తగా వచ్చిన దుఃఖంలో మునిగికొట్టుకొని పోవలసినదేనా? పరిమళ జీవితం వ్యర్థమేనా" అని చింతించినాడు.

3

కొంచెము కొంచెము మానుకువస్తున్న పరిమళ హృదయములోనిగాయం మళ్లీ రేగింది. ఈసారి ఆగాయాన్ని మాన్పటము తల్లిదండ్రులకు కష్టమని తోచినది. ఏమిచేయగలరు? వారూ పరిమళతోపాటు దుఃఖించేవారు; దుఃఖించటంకంటే వారేమి చేయగలరు, పాపము! చేయవలసినదేదో దేవుడే చేశాడుగదా. ప్రేమ పూర్ణులగు పకు శాసరళల వియోగానికే పరిమళ లేత హృదయము కుములికుములిపోతుంటే గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటన్నట్టు మగనిచావు. చూడండి! ఆ ముగ్ధహృదయానికి చిన్నప్పుడే ఎన్నితూట్లు పడ్డాయో?

'మనస్సులో ఉండే దుఃఖాన్ని పోగొట్టి ఆనందమిచ్చే వింతవస్తువొకటి ఉంది. ఆ వస్తువుకి జీవనంకూడా ఉంది. అది ఇప్పుడు కాకపోతే మరొకప్పుడైనా వచ్చి కల్లోలంగాఉన్న హృదయానికి ప్రశాంతం కలుగజేస్తుంది' అని పరిమళహృదయములో లీలగా తట్టేది. మగని చావు తెలిశాక ఆఊహ ఎలాగయితే పుట్టినదో అలాగే అంతరించినది.

తన కిక ఆనందమన్న మాటే లేదనుకున్నది పరిమళ. పరిమళ కన్నుమూసినా తెరిచినా దుఃఖదేవత నృత్యంచేస్తున్నట్టూ, తన్ను చూచినవ్వుతున్నట్టూ, ఒక్కొక్కప్పుడు "నిన్ను

సంపూర్ణముగా ఆకర్షించాను చూచావా. దుఃఖములో ఎంత ఆనంద మున్నదనుకున్నావు. నువ్వూ కొంత కాలము దుఃఖములో ఉండే ఆనందాన్ని మాధుర్యాన్ని అనుభవించ గలుగుతావు" అని హెచ్చరిస్తూ చెప్పినట్టు కనపడేది.

సకలభోగభాగ్యాలు అనుభవించే ఈ శూన్యలోకముతోటి తనకిక సంబంధములే దనుకున్నది పరిమళ. తనకు ఆనందము ఇచ్చి ఆనందము పొందేవారు తనకిక నెవ్వరు లేదనుకున్నది. ఆఉద్దేశముతోటే మంచము పట్టినది పరిమళ.

తల్లిదండ్రుల గుండెల్లో రాయిపడినది. తిండీ తిప్పలుమాని పరిమళకు పరిచర్యలు చేయటం మొదలుపెట్టారు. అపరధన్వంతరి లాంటి వైద్యుడినికూడా పెట్టినారు.

మనోవ్యాధికి మందులేదుకదా

అలాగే కొన్ని రోజులు నిశ్శబ్దముగా గడచిపోయినవి. అది వర్షాకాలము. మబ్బులు ఆకాశాన్ని దట్టముగా కప్పినవి. హోరుమంటూ వీస్తున్నదిగాలి. వర్షముకురవటము ప్రారంభించినది. కురిసిన కాస్తసేపూ భూమికి ఆకాశానికి ఏకధారగా కురిసినది వర్షము. మబ్బులకు బరువుతగ్గినది. నల్లటి మబ్బులల్లా తెల్లటిమబ్బులకింద మారిపోయినవి. గాలి విసురుకూడా కొంచెంతగ్గినది.

ఆ సమయములో వకుళాసరళలు ఒక్కసారే బండిదిగి లోపలికి వెళ్లినారు. గోడనంటి పెట్టుకొని ఉన్న బల్లిలాగ మంచాన్ని అంటి పెట్టుకొని ఉన్న పరిమళను చూచి వెల్లువలై వచ్చే దుఃఖాన్ని ఆపుకో లేక గోలున ఏడ్చారు. అక్కడ ఉన్నవారు "ఏడవకండి, ఏడిస్తే రోగికి నిద్రాభంగమే కాకుండా బాధకూడా ఎక్కువవుతుంది." అని చెప్పి ఊరడించారు. ఏడ్వటం మాని పరిమళ మంచం దగ్గరకు వెళ్లి కూర్చున్నారు వకుళా సరళలు. అక్క లిద్దరూ వచ్చారని తెలియనే తెలియదు పరిమళకి. ఆమె కన్నులుమూసికొనే ఉన్నది. ఆమె వదనము పాలిపోయి ఉన్నది. జీవకళ ఏమాత్రము లేదు. ఆమె శరీరము చిక్కి శల్యమైనది. అప్పుడప్పుడు నిట్టూర్పులు విడుస్తూ ఉన్నది. కొంత సేపటికి కన్నులు తెరచి ఏడుపు మొగాలతో తనపక్క కూర్చుని ఉన్న అక్కల నిద్దరిని చూచింది కాంతివిహీనాలయిన కళ్లతో. కాస్తసేపు రెప్పలు మూయకుండా చూచి కనులు మూసుకొన్నది. తిరిగి కొంత సేపటికి కళ్లు తెరిచినది. తెరిచీ తెరవటముతోటే పరిమళ శుష్కనేత్రాలనుండి కన్నీళ్లు బొటబొట రాలాయి. అదిచూచి ఇదివరకునుంచి దుఃఖాన్ని దిగమింగి ఉన్నా వకుళా సరళ లిరువురు బోరుమని ఏడ్చారు. అదిచూచి ఇంట్లో వాళ్లంతా గొల్లుమన్నారు ఒక్కసారి.

ఒక్క దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచిపుచ్చి ఆపుకోలేకుండా వస్తూఉన్న నిద్రాభరానికి కళ్లు మూసుకొన్నది పరిమళ.

వర్షపు చినుకులకు తడిసి ఉన్న చెట్ల యాకులను గాలివచ్చి కదల్చటమువల్ల నీటి బొట్లు జలజలా నేల రాలాయి. పరిమళకు ఇష్టమైన గులాబిపూవుకూడా తల ఊపడము

నల్లపూరేకులమీదనుండేనీటిచుక్కలుక్రిందికి రాలాయి. కిలకిలలాడేపక్షులు ఆనాడు కిక్కురుమనకుండా పిచ్చిచూపులతో వట్టి బయల్ని చూస్తున్నవి. హృదయములోని ఆవేదన భరించలేక ప్రకృతికాంత విడుస్తున్న ఊర్పుగా డ్పులో అన్నట్టు గాలికూడా వీస్తున్నది.

నెమ్మదినెమ్మదిగా వచ్చి చీకటి తెరలు విచారంగాఉన్న ప్రకృతికాంతవదనాన్నిమనుష్యమాత్రులకెవ్వరికీ కనపడకుండా కప్పినవి.

ఫ ణి ఫ ణ న ట న ము

విద్వాన్ కట్టి కామేశము గారు

శ్రీమద్భోగీంద్ర భోగాంచిత సుమణిమయ శ్రేష్ఠపీఠస్థమై త
ద్భామా కోష్ణాక్షిధారా పరికలిత సుఖాభ్యంజన స్నానమై భ
వ్యామేయామోద గోపీవ్యతి కరతరళా పాంగనీరాజనశ్రీ
వ్యామర్శశ్యామలంబౌ ఫణిఫణనటనప్రౌఢపాదంబుఁ గొల్తున్.

తనకుం భోగీంద్రుఁ డెంతేఁదవిలి కడియమై తద్దయుం జెల్వుమీఱం
గనుదానుం మించి యాపన్నగకులపతికిం మాన్యమా శేఖరంబై
కన నిట్లన్యోన్య శోభాకరణఘనవిధి ఖ్యాతమై సర్వలోకా
వనమై సంకీర్తితంబౌ ఫణిఫణనటనప్రౌఢపాదంబుఁ గొల్తున్.

నాగాధీశస్ఫుర ద్దంష్ట్రిలవిషమున నున్మగ్నమయ్యుం విభాస్వత్
గంగాదివ్యధారం జెలఁగు నమృతమున్ జెచ్చెరం జూపుచుం ద
ద్భోగాంచ ద్రత్నదీప్తి స్ఫురణఁదవిలియుం భూరినైల్యంబునం దా
బాగొప్పం దీపితంబౌ ఫణిఫణనటన ప్రౌఢపాదంబుఁ గొల్తున్.

కాకుత్స్థుం డేనదీశీకరముల భువికిం ఖ్యాతసంజీవనంబున్
వీఁకం గల్పించెనో యావిమల సురనదీవీచికాశీకరోద్యత్
సేకంబుం గొల్పివే మూర్ఛితునిగ ఫణినిం జేసి చాతుర్యలక్ష్మి
వ్యాకోచోద్దీపితంబౌ ఫణిఫణనటన ప్రౌఢపాదంబుఁ గొల్తున్.

భ్రమరీసందోహ శంకాస్పదతకబరీ భాసురామర్త్యనారీ
చమరీ జాంచత్కరాంభోజ కలితకుసుమ స్ఫార సౌరభ్యశుంభ
ద్భ్రమదభ్రభ్రాంతి బిభ్ర ద్భ్రమరకులకలధ్వాన సంతాన తాన
ప్రమిళన్నాట్యోద్ధృతంబౌ ఫణిఫణనటన ప్రౌఢపాదంబుఁ గొల్తున్.

తెలుగు విశ్వవిద్యా
గ్రంథాలయం
వ మోదు సంఖ్య...
తే...18...12...19